

Especials > FONS ÀUDIO

La línia de programes *Especials* acull propostes d'artistes i comissaris relacionats d'una manera o altra amb la programació del Museu i la Col·lecció MACBA. FONS ÀUDIO és una sèrie documental des de la qual artistes de la Col·lecció MACBA parlen en primera persona de la seva obra.

Continguts del PDF:

01. Sumari
02. Escaleta del programa
03. Obres de Sergi Aguilar a la Col·lecció MACBA
04. Enllaços relacionats
05. Crèdits
06. Llicència

Producció: Lucrecia Dalt. Documentació i entrevista: Dolores Acebal.

FONS ÀUDIO #29

Sergi Aguilar

Sergi Aguilar (Barcelona, 1946) desplega una pràctica escultòrica en la qual els ressos del minimalisme, el constructivisme i l'art conceptual es fusionen amb un marcat interès per les formes de la natura, el paisatge, l'espai-lloc i les nostres maneres d'habitar-lo. A FONS ÀUDIO #29 Sergi Aguilar ens parla sobre els seus inicis en el camp de l'orfebreria, sobre postmodernisme a l'Espanya dels 80, i ens ofereix un recorregut per la seva trajectòria artística i els seus mètodes de treball a partir de l'anàlisi de les seves obres presents a la Col·lecció MACBA.

01. Sumari

Sergi Aguilar forma part d'una generació d'escultors la trajectòria artística dels quals eclosiona a l'Espanya de la Transició. Es tracta d'un grup eclèctic i heterogeni que, en cert sentit, pren el relleu de l'informalisme dels anys de la postguerra, i ho fa passant pels ensenyaments del minimalisme i l'art conceptual. Al costat d'Aguilar trobem artistes com Cristina Iglesias, Francisco Leiro, Miquel Navarro, Adolfo Schlosser o Susana Solano. Tots ells subverteixen els límits de l'escultura-monument, donant a l'espai un nou caràcter performatiu que promou la relació amb l'espectador.

Procedent d'una família de tradició artesanal, Aguilar desenvolupa les seves primeres experiències creatives en el camp de la joieria. Mentre estudia a l'Escola Massana i al Conservatori de les Arts del Llibre de Barcelona, dissenya joies de tall avantguardista que, mica en mica, van mutant en petits objectes artístics.

Un viatge a París, el 1965, el fa entrar en contacte amb l'obra dels constructivistes russos, de Constantin Brancusi i de Julio González. Aquesta experiència, sumada a les inquietuds teòric-filosòfiques que conrea arran dels seus estudis a l'Escola Massana, el duen a entregar-se, l'any 1973, a allò que ell defineix com una pràctica artística obstinada i obsessiva en la qual encara avui, quatre dècades després, es manté.

Una de les seves primeres sèries, titulada *Tronc-Espai-Terra-Eina* (1974), té com a punt de partida la troballa d'uns petits troncs utilitzats pels habitants de l'illa de Menorca per a la fabricació d'eines. Són peces de caràcter objectual en les quals ja s'adverteix un profund interès per la natura. Podria dir-se que Aguilar ens ofereix aquí les seves primeres temptatives de geometritzar les formes naturals i naturalitzar les geomètriques.

Des de 1973, i fins a 1979 aproximadament, experimenta amb blocs de marbre negre, generant estructures a mig camí entre el minimalisme i l'abstracció geomètrica. Mica en mica va introduint altres elements com el llautó, el bronze, el formigó, l'acer, l'alumini, la fusta i, gairebé finalment, el ferro. Una pluralitat de materials que treballa minuciosament, donant lloc a volums nítids en els quals es potencien les estructures horitzontals, els eixos, les rampes, les arestes, i en els quals acostuma a estar present cert element de desequilibri o inestabilitat. Són, al seu torn, peces que cobren ple sentit amb el contacte amb l'espectador, ja que tracen al seu al voltant una mena d'eixos invisibles de circulació i habitabilitat.

El dibuix ocupa una part essencial en el treball d'Aguilar, així com els estudis preparatoris o les maquetes de les peces. També han tingut un paper rellevant les seves intervencions a l'espai públic, entre les quals destaquen *Júlia* (1986) —la maqueta del qual forma part de la Col·lecció MACBA—, *Interior* (1987) o *Marca d'aigua* (1992).

El 1987, una travessia pel desert del sud d'Algèria marca un altre punt d'inflexió en la seva carrera. A partir d'aquest moment l'artista incorpora el component

[Sergi Aguilar durant l'enregistrament de l'entrevista. Foto: Gemma Planell/MACBA, 2014]

vivencial a les seves obres. L'objecte escultòric dóna pas a instal·lacions en les quals dibuixos, fotografies, mapes, plànols topogràfics i vídeos plasmen els seus trajectes i recorreguts personals per diferents geografies i territoris. "Pensar sobre el lloc també implica referir-se a com hi som i és en aquest sentit que l'escultura té a veure amb l'acte de ser, no només a nivell físic. Lloc i ser són indissociables en l'escultura", sosté l'artista.

L'obra de Sergi Aguilar es troba present a les col·leccions del Guggenheim Museum de Nova York, l'ARTIUM de Vitòria, el Museo Nacional Reina Sofía (MNCARS) de Madrid, la Kunsthalle Mannheim, la Fundació la Caixa o el MACBA de Barcelona.

Aguilar ha exercit com a docent i conferenciant; ha estat president de l'AAVC (Associació d'Artistes Visuals de Catalunya) i l'UAAV (Unió d'Associacions d'Artistes Visuals); i actualment dirigeix la Fundació Suñol de Barcelona.

02. Escaleta del programa

00:40 De l'orfebreria a l'escultura.

04:48 *New Images from Spain*, 1980. Postinformalisme espanyol al Guggenheim de Nova York.

07:12 Els límits de l'art conceptual i retorn a la pintura.

08:52 *Central*, 1986. Acer, cantonades i horitzontalitat.

12:48 La tècnica al servei del concepte.

13:38 *Júlia. Homenatge als immigrants* (maqueta), 1986. Escultura pública a la Via Júlia: verticalitat desmonumentalitzada i circularitat transitable.

21:15 Els orígens de l'escultura pública contemporània.

22:47 *Sense títol*, 1987. Geometria imperfecta i circularitat.

27:00 En clau poètica. Estructures que suggereixen.

28:58 *Deturat número 1*, 1980. Utillatge, objectes de l'entorn i emmagatzematge

03. Obres de Sergi Aguilar a la Col·lecció MACBA

Deturat número 1, 1980

Col·lecció MACBA. Procedent del Fons d'Art de la Generalitat de Catalunya
www.macba.cat/ca/deturat-numero-1-0477

Sense títol, 1982

Col·lecció MACBA. Procedent del Fons d'Art de la Generalitat de Catalunya
www.macba.cat/ca/sense-titol-1404

Júlia. Homenatge als immigrants, 1986

Col·lecció MACBA. Fons de l'Ajuntament de Barcelona
www.macba.cat/ca/julia-homenatge-als-immigrants-0798

Central, 1986

Col·lecció MACBA. Fons de l'Ajuntament de Barcelona
www.macba.cat/ca/central-0173

S.T., 1987

Col·lecció MACBA. Fons de l'Ajuntament de Barcelona
www.macba.cat/ca/s-t-0128

04. Enllaços relacionats

Pàgina web de Sergi Aguilar
sergiaguilar.ws/web

Sergi Aguilar a la Fundación Juan March, Madrid
www.march.es/arte/coleccion/ficha.aspx?p0=36&l=1&p1=1

[Sergi Aguilar, *Central*, 1986]

Sergi Aguilar a la Galeria Estrany de la Mota, Barcelona
www.estranydelamota.com/esp/artistas.php?artista=SergiAguilar

Sergi Aguilar / Al-Gir, exposició a la Galeria Estrany de la Mota, Barcelona, 2014
www.estranydelamota.com/esp/exposiciones.php?expo=SERGI%20AGUILAR%20%7C%20AL-GIR

Sincretismo y Sinestesia: Sergi Aguilar, Eduard Arbós y José Pedro Croft, exposició a Michael Dunev Art Projects, Torroella de Montgrí, 2014
www.dunev.com/archive/sincretismo/sincretismo.html

"Simulacre i fetitxisme", article a Àngela Molina a *Quadern*, El País, 24 de febrer de 2014

ccaa.elpais.com/ccaa/2014/02/24/quadern/1393245485_580900.html

Entrevista a Sergi Aguilar a *Espacio de Arte*, Correo Televisión, 28 de febrer de 2013

www.youtube.com/watch?v=t51-YtFE5sM

Entrevista a Sergi Aguilar a *Art dels 80 i 90 a Catalunya. Migracions estètiques entre els primers anys de la democràcia i la globalització*, de Mercè Alsina, 2010-2012

www.youtube.com/watch?v=PuRZ5UqKSp0

Sergi Aguilar. Perimetrías, exposició a l'Abadía de Santo Domingo de Silos, Burgos (2004), organitzada pel Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (MNCARS)

www.museoreinasofia.es/exposiciones/sergi-aguilar-perimetrías

05. Crèdits

Produït per Lucrecia Dalt. Veus: Lucrecia Dalt i Roc Jiménez de Cisneros.
Entrevista i documentació: Dolores Acebal. Enregistrat amb un micro Beyerdynamic MC 930, una gravadora Tascam DR-100 i editat amb Ableton Live.

06. Llicència

2015. Aquest podcast està llicenciat sota Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 Espanya (CC BY-NC-ND 3.0).